

Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 21 april 2026
Naam van de beklaagden 1. 2.
Systeemnummer parket 24CO9499 Rolnummer Notitienummer parket OU66.97.200125/2024

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. _____, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklaagde, die persoonlijk verschijnt

2. _____, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, die persoonlijk verschijnt

TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,
(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 1 januari 2023 tot en met 1 juni 2023

namelijk door een zorgwoning van 103,40m² te hebben gebouwd,
op een perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als

De huwelijksgemeenschap _____ - _____
is voor de geheelheid volle eigenaar van het huis te _____ .
- oppervlakte 22a 30ca).

Verkopers:

door

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 13 maart 2026 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te .
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

VOORAFGAANDELIJK

De rechtbank vult de dagvaarding aan zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. Naar aanleiding van een klacht op 8 mei 2023 over het oprichten van een constructie in een tuin zonder omgevingsvergunning werden de ouders van de tweede beklaagde met een aangetekende brief van van 24 mei 2023 gevraagd naar hun visie over de constructie in hun tuin. Omdat er op de brief geen reactie kwam volgde op 5 juli 2023 een nieuwe brief waarin de vraag werd herhaald.

Op 24 juli 2023 richtten een brief aan waarin ze onder meer aangaven dat eind 2017 getroffen werd door een hersenbloeding. Na jarenlange revalidatie was er slechts een beperkt herstel waardoor hij voor een groot deel rolstoelafhankelijk bleef. Omdat het echtpaar niet meer bij machte bleek hun huis, tuin en omliggende weiden afdoende te onderhouden hadden ze hun woning en aanhorigheden op 18 januari 2022 verkocht aan hun schoonzoon en dochter (eerste

en tweede beklaagde). Er werd tussen hen een onderhandse overeenkomst opgesteld waarin werd opgenomen dat ze allen levenslang zouden samenwonen onder de vorm van 'kangoeroewonen' op het perceel gelegen

Om het samenleven tussen de drie generaties (ouders, kinderen en kleinkinderen) te bevorderen werd besloten een bestaand tuinhuis om te vormen tot een zorgwoning. De vernieuwde houten constructie is gelegen in de achtertuin omringd met groen en voorzien van een volledig waterdoorlatende en niet verharde afzonderlijke toegangsweg. De voorzieningen voor afvoer van afvalwater en toilet zijn aangesloten op de riolering van het hoofdgebouw en werden relementair aangelegd door Farys. Er werd overleg gepleegd met de burens van huisnummers . Geen van hen heeft een bezwaar opgeworpen.

2. Naar aanleiding van deze brief volgt op 27 september 2023 een plaatsbezoek door de gemeentelijke omgevingsambtenaar. Uit zijn aanvankelijk proces-verbaal blijkt dat het perceel kadastraal gekend is onder . Het is volgens het gewestplan gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Ter plaatse stelt de verbalisant ruimtelijke ordening vast dat een bestaand bijgebouw in de tuin werd afgebroken. Een nieuw bijgebouw werd opgericht. Het gebouw biedt onderdak aan twee personen boven de 65 jaar waar één zorgbehoevend is. Het gebouw werd opgericht op anderhalve meter van de perceelsgrenzen en binnen een straal van 30 m van de hoofd woning. Het bijgebouw heeft een oppervlakte van 103,40 vierkante meter waardoor het niet voldoet aan de wetgeving betreffende het zorgwonen. Er is ook niet voldaan aan alle voorwaarden van het Vrijstellingenbesluit. Bovendien is een bijgebouw met een dergelijke oppervlakte en functie niet wenselijk en niet toegelaten in agrarisch gebied.

3. Na ontvangst van het verslag van het plaatsbezoek verzoekt het echtpaar met een aangetekende brief van 16 november 2023 opnieuw om tegen 15 december 2023 hun visie te geven. Het echtpaar stelt in antwoord op de brief op 15 december 2023 opnieuw dat het gebouw werd opgericht naar aanleiding van de gezondheidsproblemen van . Ze geven daarbij aan dat ze alle vertrouwen hebben geschonken aan eerste beklaagde die beloofd had alle administratieve onderhandelingen en de realisatie van de zorgwoning op zich te nemen. Hij zou na contact met de gemeentelijke ambtenaar en de schepens voor ruimtelijke ordening aangegeven hebben voldoende geïnformeerd te zijn. Er werd bij het uittekenen van het plan rekening gehouden met de bewegingsruimte nodig voor de rolstoel. Zo kwam men uit op 100 vierkante meter. Het echtpaar geeft aan in de overtuiging te zijn geweest dat het volume van de constructie gelet op de inplanting van het gebouw in het groen geen inbreuk vormt op de omgeving. Ze stellen tot slot nu pas kennis te nemen van het gegeven dat de situatie problematisch zou zijn.

4. Met een aangetekende brief van 21 december 2023 wordt de ontvangst van de laatste brief van het echtpaar door bevestigd samen met de vaststelling dat de opgetrokken constructie onvergund en onvergundbaar is waardoor het opgestarte handhavingstraject moet worden verdergezet.

5. Op vraag van het openbaar ministerie worden de eerste en de tweede beklaagde en de ouders van de tweede beklaagde verhoord. In hun verhoor van 19 maart 2024 verklaren de eerste en de tweede beklaagde dat ze beiden weten waarom ze worden verhoord. Ze geven aan dat ze omwille van de gezondheidstoestand van de vader van de tweede beklaagde het

tuinhuis en de berging in de tuin hebben omgebouwd tot een soort zorgwoning. Ze hebben voor het overige een verklaring voorbereid die ze aan het dossier willen voegen.

In die verklaring herhalen ze in essentie hetgeen al aan de gemeente had laten weten. Ze stellen bijkomend dat de bouw van het gebouw gestart is begin 2023. Eind mei 2023 hebben de ouders van de tweede beklaagde dan hun intrek in de zorgwoning genomen en zijn de eerste en de tweede beklaagde met hun drie kinderen ingetrokken in de hoofdwoning. De eerste beklaagde geeft aan intussen overleg te hebben gehad met , algemeen directeur/secretaris van . Hij zou met het schepencollege op zoek gaan naar een mogelijke oplossing om het gebouw te laten staan. zou daarom aan het openbaar ministerie een beetje geduld vragen voor wat betreft het nemen van een verdere beslissing.

Tot slot stelt de eerste beklaagde dat zijn schoonvader in zijn schrijven van 15 december 2023 waarschijnlijk uit paniek verwezen heeft naar contacten tussen de eerste beklaagde en de schepen van ruimtelijke ordening. Hij benadrukt dat alle besprekingen en contacten met eventuele belanghebbende steeds in overleg met zijn schoonouders zijn gebeurd.

In hun verhoor van 19 maart 2024 stelt het echtpaar onder meer dat ze niet wisten dat er voor het bijgebouw een vergunning nodig was. heeft tegen zijn schoonzoon wel gezegd dat hij een melding moest maken bij de gemeente. Hij dacht dat dit gebeurd was en dat alles in orde was. Hij heeft zich verder geen vragen gesteld. Het echtpaar stelt tot slot dat ze vernomen hebben dat de eerste beklaagde contact heeft met en dat er naar een oplossing wordt gezocht.

6. Op 6 januari 2025 meldt aan het openbaar ministerie dat het handhavingss dossier *on hold* staat omwille van overleg tussen de eigenaar van het perceel en de omgevingsambtenaar met het oog op het regulariseren van de situatie.

7. Met een brief van 13 augustus 2025 werd een herstellvordering ingeleid bij het parket door de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur. Deze herstellvordering werd positief geadviseerd door de Hoge Raad voor de Handhavingssuitvoering. De gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur vorderde aanpassingswerken aan het bijgebouw waardoor het verkleind wordt naar de reglementaire grootte van 40 vierkante meter en het uitbreken van de verharding waarbij enkel de strikt noodzakelijke toegang naar de constructie wordt behouden.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. De eerste en de tweede beklaagde moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het optrekken van een zorgwoning van 103,40 vierkante meter in de tuin van hun woning gelegen te in de periode van 1 januari 2023 tot en met 1 juni 2023 zonder voorafgaande vergunning.

Het openbaar ministerie verzocht ter zitting om ook de verzwarende omstandigheid toe te passen van artikel 6.2.1, lid 2 VCRO voor beide beklaagden: *“De minimumstraffen zijn echter een gevangenisstraf van vijftien dagen en een geldboete van 2000 euro, of een van die straffen alleen, als de misdrijven, vermeld in het eerste lid, gepleegd worden door instrumenterende*

ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden, bij de uitoefening van hun beroep.”

De rechtbank heeft beklaagden verzocht zich hierop te verdedigen.

Ter zitting werd de tenlastelegging en de verzwarende omstandigheid niet betwist. Beide beklaagden zijn actief in de renovatiesector. Ze verklaarden zowel in _____ als in _____ een firma te hebben en tussen de beide te pendelen. Ze verklaarden vanuit hun expertise heel goed geweten te hebben dat zij met de bouw van de zorgwoning een misdrijf pleegden. Er werd geen vergunning aangevraagd omdat ze wisten dat het gebouw onvergundbaar was gelet op de grootte en de ligging. Ze hadden echter gehandeld vanuit een menselijke insteek en zouden het misdrijf zo opnieuw plegen. Ze wilden immers de ouders van de tweede beklaagde die zorgbehoevend zijn in de nabijheid hebben. Ze hadden overwogen om allemaal samen in de bestaande woning in te trekken, maar dat vonden hun oudere zonen niet aangenaam. Ze dachten dat er geen klacht ging komen omdat ze graag gezien waren in de buurt en verschillende machthebbers in _____ kennen. Ze hielden ook voor verschillende magistraten te kennen.

2. Gelet op de vaststellingen ter plaatse en nu beklaagden de tenlastelegging niet betwisten, staat de schuld van beide beklaagden vast. Beklaagden zijn professionelen inzake vastgoed en aldus personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden, bij de uitoefening van hun beroep. De verzwarende omstandigheid is ook voor beide beklaagden bewezen.

3. Straftoemeting

1. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de eventuele strafverzwarende factoren, de doelen van de straf zoals bepaald in artikel 7, §2 Sw. en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Beklaagden richtten op hun woonkavel volledig naar eigen goeddunken, heel bewust, en zonder zich te bekommeren om de stedenbouwkundige voorschriften, de vergunningplicht, het open en groene karakter van de omgeving, de gevolgen voor de waterhuishouding en de bestemming van landschappelijk waardevol agrarisch gebied, een visueel storende grote zorgwoning met aparte verharde toegangsweg op. Beklaagden kenden als professionelen in vastgoed maar al te goed de vergunningsplicht maar dachten enkel aan hun eigen belangen en comfort. Drie jaar later werd nog geen enkel herstel bereikt. Beklaagden leggen thans een vergunning voor om de zorgwoning om te vormen tot een schapenstal, klaarblijkelijk enkel omdat de moeder van tweede beklaagde dan nog twee jaar in de zorgwoning zou kunnen

wonen omdat ze twee jaar tijd zouden hebben om de vergunning uit te voeren. Dat beklagden werkelijk zinnens zijn om schapen te houden komt in die omstandigheden bijzonder ongeloofwaardig over. Zeker nu zij beiden een drukke job hebben en slechts deeltijds in wonen.

Hetgeen beklagden ter zitting kwamen uiteenzetten is bijzonder kwalijk en een uiting van een normvervaging die beklagden zelf niet lijken te beseffen. De zorgwoning betrof volgens beklagden een eindwerk van hun zoon: een door hen goedgekeurd misdrijf waarvoor evengoed hun zoon strafrechtelijk vervolgd had kunnen worden. Beklagden verklaarden ter zitting dat ze het misdrijf zo opnieuw zouden plegen vanuit dezelfde menselijke insteek. Deze menselijke insteek bleek vooral te bestaan uit het feit dat hun volwassen zonen niet samen met opa en oma onder één dak wilden wonen. Het spreekt voor zich dat dit in geen geval een vorm van overmacht uitmaakt. Beklagden menen goed gehandeld te hebben maar verliezen uit het oog dat elk misdrijf een menselijke insteek heeft en altijd in strijd is met algemene belangen.

Beklagden meenden straffeloos misdrijven te kunnen plegen omdat ze graag gezien zijn bij de lokale politiek en machthebbers. Ze lijken niet te beseffen dat corruptie en gesjoemel geen verdienste is, het publiek vertrouwen ernstig beschadigt en maatschappelijk streng moet worden afgekeurd.

3. De eerste beklagde is jaar en werd éénmaal eerder door de politierechtbank veroordeeld tot een geldboete wegens een vluchtmisdrijf. De tweede beklagde is jaar en heeft een blanco strafregister.

Beklagden verzochten ter zitting de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling. Deze gunst werd door de wetgever een geschikte straf geacht wanneer een veroordeling de verbetering die er al is of die men van een beklagde kan verwachten en zijn reclassering nadelig zouden kunnen beïnvloeden. Daarvan is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake in dit dossier.

De gunst van de opschorting zou leiden tot een onvoldoende bewustwording van de bijzondere ernst van de door hen gepleegde feiten, noch hen ervan weerhouden om nieuwe feiten te plegen.

Gelet op hun nog gunstig strafverleden zal de rechtbank slechts de minimumgeldboete opleggen.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat er geen aanwijzing is dat de zorgwoning en de verharding zouden zijn verwijderd of aangepast waardoor de herstellordering nog actueel is.

De rechtbank stelt vast dat het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 op 1 april 2026 in werking is getreden. De gerechtelijke herstelprocedure wordt sinds 1 april 2026 geregeld door het Kaderdecreet van 14 juli 2023 over de handhaving van Vlaamse regelgeving. Artikel 105, §4 van het voornoemde Kaderdecreet voorziet echter een overgangsregeling: *“Publieke herstellorderingen die bij het parket regelmatig zijn ingeleid of bij de rechter aanhangig*

zijn gemaakt voor dit decreet op de Vlaamse regelgeving in kwestie van toepassing werd, worden beoordeeld volgens de regels van dit decreet, zonder dat de herstellvordering moet worden hernomen of de motivering ervan moet worden aangepast.”

Nu de herstellvordering van de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur reeds voor 1 april 2026 regelmatig werd ingeleid, moet de herstellvordering niet worden aangepast.

Beklaagden verzochten de herstellvordering van de GSI aan te passen aan de nieuw verkregen vergunning. Deze vergunning voor hobbystal onder voorwaarden werd nog niet uitgevoerd. Zolang dit niet het geval is blijft de huidige toestand illegaal.

De schade die door het bouw misdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan worden opgeheven door het uitvoeren van aanpassingswerken die leiden tot het feitelijk herstel. In de onmiddellijke omgeving staat natuur centraal en is de functie wonen ondergeschikt waardoor de zorgwoning niet past in de omgeving en bovendien visueel storend is. Deze publieke schade moet worden hersteld.

De rechtbank zal om die reden het herstel van de plaats bevelen door het uitvoeren van aanpassingswerken, namelijk het uitvoeren van de vergunning van 16 februari 2026 met de daarin voorziene voorwaarden. De rechtbank kan hiertoe ambtshalve beslissen op grond van artikel 56 van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023.

Het bevolen herstel is realiseerbaar, kennelijk evenredig met de in concreto vastgestelde publieke verliezen en brengt geen kennelijk onevenredige schade toe aan de belangen van de overtreder of derden, waardoor het herstel bij financieel equivalent niet aan de orde is.

De rechtbank bepaalt de termijn waarbinnen het herstel moet worden uitgevoerd. De GSI stelde een hersteltermijn van zes maanden voor. Beklaagden verzochten om een langere hersteltermijn zodat zij zo lang mogelijk zouden kunnen genieten van hun wederrechtelijke constructie. Nu beklaagden het misdrijf zeer bewust pleegden en zij reeds meer dan drie jaar de illegale constructie hebben gebruikt, gaat de rechtbank niet in op de vraag om een langere termijn te bepalen dan die die nodig is om het herstel uit te voeren. Rekening houdend met de omvang van de uit te voeren herstelwerken, voorziet de rechtbank in een hersteltermijn van 8 maanden.

Nu beklaagden in het verleden talmden om tot het herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklaagden om tot herstel over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke beklaagden al konden overgaan tot het herstel en de ruime termijn welke hen hiertoe nog wordt verleend, brengt mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen.

De rechtbank machtigt de bevoegde herstelinstantie om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen (artikel 56, laatste lid, Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023).

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklaagden gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;

art. 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

art. 91 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;

DE RECHTBANK:

op tegenspraak ten aanzien van

VOORAFGAANDELIJK

De rechtbank voegt de verzwarende omstandigheid voor beide beklaagden toe bij de enige tenlastelegging als volgt:

*“Met de omstandigheid dat de feiten werden gepleegd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars of andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verichtingen als tussenpersonen optreden, bij de uitoefening van hun beroep.
(artikel 6.2.1, lid 2 VCRO)”*

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van , eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging met inbegrip van de verzwarende omstandigheden bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging met inbegrip van de verzwarende omstandigheden:

tot een **geldboete** van **16.000,00 EUR**, zijnde **2.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **250,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **62,37 EUR**
- solidair met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op **367,32 EUR**.

Ten aanzien van , tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging met inbegrip van de verzwarende omstandigheden bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging met inbegrip van de verzwarende omstandigheden:

tot een **geldboete** van **16.000,00 EUR**, zijnde **2.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt

tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **250,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **62,37 EUR**
- solidair met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op **367,32 EUR**.

HERSTEL

Beveelt aan over te gaan tot het feitelijk herstel met betrekking tot het perceel gelegen te , kadastraal gekend als , door de strikte uitvoering van de vergunning van 16 februari 2026 en de daarin voorziene voorwaarden.

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van acht maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per veroordeelde en per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.

De rechtbank machtigt de bevoegde herstelinstantie om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **21 april 2026** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- , rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting, met bijstand van griffier .